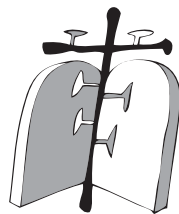

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

Vánoční krimi apokryf (foto: Tomáš Vokatý)

Padla hvězda (2)

Editorial (3)

Pár slov k vánoční
kriminálce (4)

Pastorační
pracovnice? (5)

Článek o práci ve
sboru (5)

Nejradši bych svlékl
realitu z kůže
a maloval svalovinu
pod jevícím se
povrchem (Rozhovor
s Martinem Peroutkou,
2. část) (6)

Zkrácený zápis ze
staršovstva
14. 12. 2017 (7)

Pozvánky a zprávy
ČCE (9)

Nový rok
s Heideggerem (10)

I tak šel čas v roce
2017... (11)

Recept: Špenátová
roláda (12)

**Leden
2018**

Ovoce Božího Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.

Sborové heslo pro rok 2018

Padla hvězda

Z bohoslužby na Štědrý den

Byla jednou jedna hvězda. Nebyla ani malá, ani velká. Jednu zvláštnost ale měla. Jednoho dne spadla na zem a nevěděla proč. Vůbec z toho neměla radost. Na nebi bylo tak hezky. Spousta přátel, pravidelné obchůzky nebeské klenby. Plejády hvězd, tak teda, proč zrovna já musela spadnout. Proč já musela spadnout zrovna na zem, ptala se hvězda a vyčítavě se dívala zpátky nahoru...

Hvězda se jmenovala Stella Matutina Splendida – byla sečtělá a zběhlá ve všech vědách. Pocházela ze sektoru nebe, které neznám, ale jistě se tam měla líp než teď. Spadla tak nečekaně, že si jí nikdo na zemi nevšiml... Samým překvapením totiž zapomněla svítit, a tak bychom jí měli spíš říkat Stella tenebrae atera. Jak tak sama ležela, rostliny na ní začaly růst, zvířata hledat ukrýt a lidi si na ní udělali cesty. Ale hvězda z toho radost neměla – porád jenom přemýšlela, proč zrovna já tady musím zarůstat mechem a kapradím... Vždyť jsem toho tolik z té výšky viděla a jak daleko jsem dosvítila. Ještě dobře si pamatovala na svůj začátek svícení. To tehdy Bůh: *Učinil ... dvě veliká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci; učinil i hvězdy.* Gn 1,16. A pak když už se všechno zformovalo a my hvězdy svítily, Bůh si úplně stejně zformoval člověka. Jmenoval se Abraham. Zavolal si ho a vyslal ho na nejdlejší a nejdůležitější cestu života. Bůh... *Vyvedl Abrahama ven a pravil: „Pohleď na nebe a sečti hvězdy, dokážeš-li je spočítat.“ A dodal: „Tak tomu bude s tvým potomstvem.“* Gn 15,5.

Hvězda se zaradovala. Aha! To je dobrý, teď si stačí počkat a budu tady mít všechny svoje kamarádky. Tak už aby to bylo. Ale nic se nedělo. Jenom cvrček přeběhl po výčnělku železa, křemíku a síry. Hvězda se naštvála a vypustila do vzduchu směs helia a neonu. Já nejsem žádná promenáda, křikla hvězda. A cvrček polekaně odběhl...

K hvězdě přichází někdo další. Kdo to je? Je to jedna z těch hvězdiček praotce Abrahama. Jmenuje se Josef, syn Jákobův. Má jedenáct bratrů a jednu sestru. Každý z nich ale svítí jinak. Josef je z nich nejzvláštnější. Víte, v čem je Josef zvláštní? Josef má sny. Tuhle se mu zdál jeden a řádně se při tom napařoval. Tak trochu jako ta naše hvězda. Prý mu ten sen pošeptal v noci Bůh... *„Měl jsem opět sen: Klanělo se mi slunce, měsíc a jedenáct hvězd.“* Gn 37,9.

Hele ho dařbujána, burácela hvězda smíchy, prej se mu bude klanět i slunce i měsíc. Lidem, jo? Tůdle. Neměli by se spíš klanět oni nám? Takoví malí pišišvorové. To až budu vyprávět kamarádkám. To vám povídám, já tu dlouho nebudu. Až já budu zpátky na nebi, to se budeme za břicho popadat. Klanělo se mi slunce, měsíc, hvězdy... pche!

Josef s bratry už je ale pryč... Jde někdo další. Na kom to jede? Hvězda se zvědavě zadívala na zvláštní dvojici. Oslice a na ní sedí chlap. Divte se nebo ne, ale oslice s tím mužem mluví. Říká mu, Bileame, proč mě biješ, nevidíš, že před námi stojí posel Boží? *Vidím jej, ne však přítomného, hledím na něj, ne však zblízka. Vyjde hvězda z Jákoba, povstane žezlo z Izraele.* Nu 24,17.

Hvězda se teď pořádně zaradovala. Mluvil o mně, je to prorok bez klamu a falší. Já zase vyjdu! Ale prorok nemluvil o spadlé hvězdě. Ne, ne. Prorok viděl někoho jiného. A hlavně viděl, pro koho ta hvězda vyjde. A komu posvítí na cestu? *„K výšině zved-*

nežte zraky a hľadte: Kdo stvořil toto všechno? "Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna. Iz 40,26.

Hvězda si jen tak posmutněle písala. No, jedna se Ti, Pane Bože, zakutálela. Spadla skoro do chlíva. Proč jsi mě stvořil, když teď nemůžu svítit? Jsem tu sama, nevím, co tu mám dělat, a navíc po mně někdo pořád šlape....

Prozíraví budou zářit jako záře oblohy, a ti, kteří mnohým dopomáhají k spravedlnosti, jako hvězdy, navěky a navždy. Dan 12, 3.

Aha!?! Prozíraví – jako záře oblohy? Kdo dopomáhá ke spravedlnosti – jak hvězdy, že budou? To je mi ale zajímavý návod, jak se dostat na nebe. Hvězda přemýšlela, jak by se ona mohla stát prozíravou a hlavně jak by mohla ona pomoci k spravedlnosti. Máte nějaký nápad? Co kdyby ta hvězda přestala přemýšlet, jak se dostat zpátky nahoru, a naopak začala žít tam, kde je? Každý někdy potřebuje pomoc. A co na to Bůh? „On vyslal světlo a ono šlo, zavolal je, a ono poslechlo s chvěním. Hvězdy zazářily na vykázaných místech a jásaly. Zavolal je a odpověděly: „Zde jsme“; zazářily jásavě vstříc svému Stvořiteli. Takový je náš Bůh, jiný se mu nemůže rovnat. Vynalezl všechny cesty rozumnosti a dal je svému služebníku Jákobovi, Izraeli, svému milému. Tak se ukázala moudrost na zemi a setkala se s lidmi. Kniha Bárúk 3,33-38.

Hvězda se už necítila tak smutně. Naopak se začínala těšit, kdo přijde teď. Někdo přichází a jde zda-

/ Editorial

Milí priatelia, sestry a bratia, zdravím do nového roku a prajem Vám, aby ste v ňom dokázali nachádzať miesta a chvíle pokoja, radosti a (zúčastnenej) prítomnosti druhého.

Prelom kalendárneho roka nevnímam ako nutný koniec niečoho a začiatok iného, ale v našom prípade (ja verzus zbor) tomu teraz tak trochu je. Končí obdobie môjho angažovania sa v zbere ako pastoračnej pracovníčky. Keď si vezmem do ruky posledné dva ročníky Katakomb, ktoré vznikali viac-menej pod mojou taktovkou, spomeniem si, s akou radosťou a hlavou plnou nápadov som ich niekedy písala. Keď druhý raz zavriem oči, vidím obraz, ako ťažko sa mi zase inokedy vymýšľali témy, články, či slová. Tento pohyb húsenkovej dráhy nepatrí len k procesu tvorby zborového dopisu, podobné pocity sa dostavovali aj pri iných aktivitách, napríklad s prípravou detskej besiedky. V chvíľach, kedy som na rôznych frontách nevedela, čo ďalej, ako na vec, som mala silnú oporu v Matějovi, Tomášovi Vokatom, celom staršovstve a vôbec vo Vršovickom zbere. Dúfam, že sme si takou oporou dokázali byť navzájom. Dúfam, že tak ako Vy ste mne neraz otvorili nové obzory, že tak i ja občas ponúkam nové uhly pohľadu Vám. Milé sestry, milí bratia, Matěji, Tomáši a celé staršovstvo, ďakujem Vám za spoluprácu a dôveru!

Bratia a sestry, príjemné čítanie!
Martina Valášková

Pár slov k vianočnej kriminálke

„Jo, a abyste nezapomnели – nejen vy dva detektivové, ale všichni, kdo jste tady – do té tmy svítí hvězda. Jen se podívejte, támhle je – vlasatice zlatá, letí každou noční krajinou! Svítí každému, kdo hledá spravedlnost. Každému, kdo ztrácí naději. Zvedněte hlavy, vy kdo hledáte, svítí vám hvězda Boží!“ *To sú slová postavy Ježiša z poslednej vianočnej hry Vánoční krimi apokryf.*

„(Hra) Pojednávala o detektivní dvojici Finkelstein a Saga, kteří řešili neúspěšné pokusy o vraždu teď už dospělých betlémských kojenců. Já jsem poprvé neúčinkovala ve hře, ale pomáhala jsem s nacvičováním a s kulisy. Bylo to pro mě poprvé co jsem něco takového dělala. Ale bylo to moc zábavné! Já osobně mám ráda děti, takže mě moc bavilo si s nimi povídat a nějakým způsobem se o ně i starat. Celkově mi hra přišla vtipná a děti podávaly krásné výkony! Myslím, že všechny moc bavila.“ Takto na hru pozerá Magda, pomocná ruka při realizácii i nácvikoch hry.

Okrem nezvyčajného spracovania vianočného príbehu a jeho tvorivého prepojenia s príbehom veľkonočným, bola táto hra (zatiaľ?) netradičná i niečim iným. Bol to práve spôsob jej nácviku. Tento rok do prípravného tímu pribudli traja na jeseň pokrstení „absolventi“ konfirmačnej prípravky, spomínaná Madla, Dan a Denis. Odviedli veľký kus práce a prijali na seba diel zodpovednosti za vyznenie hry. Za pomoc a odvahu zúčastniť sa tohto riskantného podniku im ešte raz ďakujem!

Martina Valášková

leka. Jsou tři a něco nesou. Dívají se nahoru. Nedívají se oni na oblohu? Je to tak, vždyť oni tam vidí hvězdu. *Když spatřili hvězdu, zaradovali se velikou radostí. Mt 2,10. Jenomže hvězda se jim najednou ztratila... „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ Mt 2,2. To je dobře, říkala si ta naše hvězda. Jen pojďte. Nebojte, teď vám budu svítit já. Krále neposlouchejte, je to tyran. Toho já tuze dobře znám. Ten o spravedlnosti nic neví. A hvězda si začala říkat, co když jsem sem spadla, abych vám ukázala cestu? A tak ta hvězda vypustila tolik neonu, kolik jen v sobě měla. Posvítla právě tolik, kolik bylo třeba... Oni krále vyslechli a dali se na cestu. A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě. Mt 2,9.*

Mudrci se zastavili přímo uprostřed hvězdy. Našli tam dítě. Takové malinkaté. S rodiči. Se zvířaty. Přímo na spadlé hvězdě. Místo, kde jim nebyla ani moc velká zima, ani moc horko, kde byli v bezpečí. Právě tak je mudrci našli. Na té naší hvězdě, která sice nesvítla, ale za to schovala právě narozeného krále. Krále, který až vyroste, ukáže každému cestu životem. A na tu cestu mu řekne: – *tak jako já jsem tu moc přijal od svého Otce. Tomu, kdo zvítězí, dám hvězdu jitřní.... Já, Ježíš, posílám svoji hvězdu, aby vám to dosvědčila po všech církvích. Já jsem potomek z rodu Davidova, jasná hvězda jitřní.“ Zj 2,28 a 22,16.*

A tak se ta naše hvězda stala poslem. Zůstala na zemi a byla ráda, že tu je. Stala se cestou. Kdo na ni vstoupil, tomu vyřizovala Ježíšova slova. I ty se staneš hvězdou jitřní. Hledej v sobě vánoční světlo. Stala se domovem a jednou se možná zase vrátí zpátky a s sebou vezme všechny ty pocestné.

Matěj Opočenský

Článek o práci ve sboru

(I. část)

Milí přátelé, na posledních schůzích staršovstva jsme se bavili nad sborovým životem. Přiznávám se, že jsem v minulém roce procházel různými pochybnostmi a uvažoval jsem nad vším možným. Nakonec se situace docela zklidnila. Také díky skvělému staršovstvu, Martině Valáškové a mé rodině. Díky jim všem za podporu. Postupně nabírám nové síly a myslím, že i odvahu k nejruznějším farářským úkolům ve Vršovcích.

Pro debatu na listopadovém staršovstvu o sborovém životě jsem připravil dokument, který je z části mým přáním, jak by sborový život mohl vypadat a z části, jaký je v současnosti, na co se zaměřit a kde bych potřeboval pomoci. Z debaty také třeba vyplynula nutnost obsadit ještě na rok pozici pastoračního pracovníka. Dokument bych Vám rád postupně představil i zde v Katakombách.

Budu rád za Vaše námítky nebo podněty. Není to dokument úplný, má jistě své chyby a nedostatky, ale doufám, že bude podnětný.

Ideál sborového života? Pohled Matěje Opočenského

- Prostor svobodné víry, nebojácné naděje, pravdivé lásky
- Centrum sborového života jsou nedělní bohoslužby
- Členové sboru vědí (třeba jen částečně), proč do sboru přicházejí a záleží jim na jeho budoucnosti
- Duchovní potřeby přicházejících jsou dostatečně obslouženy a ekonomicky je sbor zajištěn
- Sbor vyvíjí drobnou diakonickou službu, která dává smysl zúčastněným
- Ekumenické vztahy jsou živé
- „Nejsme sami pro sebe“ – okolí ví o sboru a je s ním v dialogu
- Na životě sboru se podílí dostatečný počet lidí
- Sbor bude mít prostory odpovídající jeho potřebám
- Pravidelné výjezdy s dětmi a dospělými, akce překračující hranice sboru

Pokračování příště...

Pastorační pracovnice?

V zápise staršovstva si přečtete, že jsme se bavili nad pozici sborového pastorační/ho pracovníka/ce. Martina Valášková končí, to je jisté. V debatě jsme se ale shodli, že je nutné, aby v této pozici někdo pokračoval. Aniž bychom usilovně hledali, objevila se v blízkosti sboru Kristina Camidge Široká, která kdysi navštěvovala vršovické bohoslužby. Oslovil jsem ji a ona souhlasila, že by zde zkusila pracovat. Nyní se bavíme nad náplní práce a chceme podat v tomto měsíci žádost na seniorátní výbor a dále pak na synodní radu. Pokud naše žádost bude odsouhlasena, Kristina by mohla během února nastoupit a pracovat ve sboru na poloviční úvazek. V únorovém čísle by se Vám představila.

Matěj Opočenský

Odvod za pastorační pracovníci a potvrzení o darech

Výdaje na sborovou pastorační pracovníci činí na tento rok 32 490 Kč. Je nám jasné, že sborový rozpočet je našponovaný, přesto se domníváme, že finanční dary, které dostáváme při různých událostech tento výdaj pokryjí a odvedená práce mnohonásobně předčí naše výdaje.

Podle posledních informací od účetní a pokladního se sborové příjmy (salár a sbírky) oproti loňsku trochu zvýšily. Za což Vám všem moc děkujeme.

Podrobná zpráva o finanční situaci sboru bude k dispozici v únorových katakombách. V druhé polovině ledna budou připravena i potvrzení o darech za rok 2017.

Matěj Opočenský

Nejradši bych svlékl realitu z kůže a maloval svalovinu pod jevícím se povrchem

(Rozhovor s Martinem Peroutkou, 2. část)

*Až do konce března ve sboru v galerii U Veberů můžete zhlédnout výstavu **Martina Peroutky, Čas dětí**.*

4. Kdysi jsem uvažovala, že bych také trochu tvořila. Z různých důvodů to nedopadlo. Tehdy jsem procházela takovými obdobími – třeba jsem chtěla začít fotit, ale přemýšlela jsem, jestli radši nemalovat, protože mi přišlo, že u focení se dostávám do role, kdy v momentu objektivizují člověka, zvířata, svět a vůbec vše, co se mi dostane do hledáčku. V tom čase mi byla malba o něco bližší, i když se nedá říct, že by s jinou technikou zobrazování zmizel celý problém objektivizace. Jak to vnímáš ty, řešil jsi někdy podobné dilema?

To je fakt skvělá otázka, to bude vypadat, že jsem si o ni řekl! To je pro mě totiž úplně zásadní téma a už jsem na něj vlastně i trošku narážel. Martin Buber napsal takovou útlou knížku Já – Ty, kterou jsem četl někdy v prváku na vejšce a tehdy pro mě mluvila úplně neznámým jazykem, protože mi chyběla větší průprava v existenciální a fenomenologické filosofii. Ale strašně mě upoutala, kreslil jsem si grafy jeho argumentů a vytvořil si nějaké porozumění té knize. No a v ní on popisuje uměleckou tvorbu, konkrétně malbu obrazu, jako pravý opak objektivizace. Je to pro něj jeden z prominentních příkladů vztahu Já-Ty. Ve chvíli kdy pro nás náš protějšek přestává být objektem, jedním z mnoha „ono“ a vstoupíme s ním do vztahu Já-Ty, přestaneme být schopni vnímat jednotlivé jeho rysy, proto mi tak vadí detailně popisná malba, která je racionalizací a objektivizací a je v rozporu s naléhavostí a bezprostředností skutečného setkání. Nedávno jsem začal učit výtvarku

v jednom hobby centru a pokoušel jsem se to vysvětlit studentům na příkladu van Goghových slunečnic. Ten obraz není o slunečnicích. Kdyby na tom obraze byly jen perfektně vystihnuté slunečnice, možná by ho v té době Gogh snáze prodal, ale stěží by někoho zajímal ještě za rok, za deset, za sto let. Ten obraz je ve skutečnosti o vztahu mezi subjektem a realitou. A zachycuje jak nás realita může zahltit, jak intenzivně může člověk prožívat takovou zdánlivou banalitu, jako je pohled na kytku ve váze. Zachycuje moment, kdy ta kytky není předmět, který můžeme prodávat, zalévat, aranžovat, ale kdy z ní naléhavě září něco, co na moment obsadí celý náš obzor. Snažím se malovat věci zbavené povrchní popisnosti, spíš chci zachytit něco, co nesouvisí přímo s jejich konkrétním vzhledem. Nechci namalovat strom, ale chci naplácat patlanec barvy, který bude v rámci mého obrazu mít v něčem podobnou roli, jako strom v rámci krajiny. To je ideál, v praxi se samozřejmě častěji uchyluju k tomu prolhanému malířskému „iluzionismu“, protože ze školy přeci jen vím, jak přemluvit barvu z tuby, aby se tvářila jako mráček a tomu pokušení ji takto znásilnit se těžko odolává. Ale v podstatě bych nejradši svlékl realitu z kůže a maloval teprve tu svalovinu pod jevícím se povrchem.

5. Kromě toho, že jsi vystudoval již vzpomínanou religionistiku, působíš jako pastorační asistent v římskokatolické farnosti Vršovice. Projevuje se ve tvé tvorbě nějak skutečnost, že jsi římským katolíkem?

Tak římské katolictví se z mých obrázků asi fakt vyčíst nedá. Ale to, že věřím v Boha, je pro ně podstatné a možná že u těch obrazů, které nemají explicitně náboženské téma, dokonce víc. Protože to jsou většinou ty krajinky s nějakým světlem uprostřed. Jsou to krajiny během, nebo těsně po stvoření, kdy hmota je ještě ne-usazená, nezatuhlá, konkrétní detaily se teprve líhnou a hledají své místo... Aby mi něco stálo za to to namalovat, musí za tím pro mě osobně být nějaký podstatný prožitek, musí to pro mě mít spirituální obsah. Teď jsem začal hodně malovat děti, protože občas když koukám, jak někde pobíhají po trávě, tak se to ve mně zachvěje, jako taková střelná modlitba, odlesk posvátna, „lem věčného Ty“, jak by řekl Buber, no a pak jdu a našepsuju prkno...

6. Řešíš nějak problematiku obrazu a zobrazení, případně přirozené teologie?

No vidíš, teď když jsi to zmínila, mi vlastně dochází, že v tomto ohledu je můj přístup velmi katolický, konkrétně scholastický. Scholastici jsou někdy mylně vnímáni jako mniši, kteří byli zalezlí v celách, odtržení od reality a zabývali se abstraktními theo-logickými konstrukcemi. Přitom to byli vášniví „přírodovědci“ a empiristi. Albert Veliký si třeba prý zaznamenával, nejen jak vypadá kůra kterého stromu, ale i jak chutná. Bylo to právě součástí jejich přirozené teologie. Představy, že z toho, jak je svět stvořen, lze vyčíst něco o jeho stvořiteli. Kdybych si tohle nemyslel, nevím, proč bych se těmi krajinkami zaobíral. Příroda mě zajímá právě proto, že podle mě něco povovídá o Absolutnu.

Za rozhovor děkuje
Martina Valášková

Zkrácený zápis ze staršovstva 14. 12. 2017

1. Zpráva z provozu sboru – plán sborové práce na rok 2018

- **bohoslužby** – nově příprava k bohoslužbám na papíru, obsahuje i ohlášky
- **nedělní škola** – v roce 2018 od 14. ledna; 7. ledna jsou dětské bohoslužby
- **rodiče s dětmi** – po dlouhé době 14. 12.; budou pokračovat; možná změna termínu na 3. čtvrtek v měsíci nebo na jiný den v týdnu; dopoledne platí
- **biblická s dětmi/náboženství** – také se po delší době sešla; téma – advent
- **schůzky nové konfirmační skupiny a starších dětí** – také po delší pauze; snaha „najít místo“ v okruhu kolem Ježíše, hledat k němu vztah; poslední téma: Ježíš jako učitel
- **schůzky mládeže** – neschází se
- **biblická pro třicátníky a také starší mládež** – dvakrát po sobě nebyla

- **biblická pro dospělé** – Matoušovo evangelium – Kázání na hoře
- **setkání seniorů** – téma posledního setkání – „jak jsem potkal anděla/ stal jsem se andělem?“
- **varhaníci ve sboru** – situace stejná, organizačně složitá; hrají: Jiří Bednář, Věra Šírová, Michal Richter, Matěj Belko a případně další hosté; v lednu možná Pavel Veber
- **dovolená a farářský kurz 2018 MO** – 8. – 15. 1. 2018 dovolená a 22. – 26. 1. 2018 Farářský kurz (téma: Jak se dělá sbor); dovolená MO schválena
- **kazatelé:** 14. 1. 2018 – bude kázat Prof. Petr Pokorný

2. Reflexe uplynulých akcí

- filmový klub Mediální realita; film No; host Josef Šlerka – 11 lidí; dobrá debata;

poslední filmový klub – debata o filmovém klubu a jeho přínosu; byla to dobrá aktivita, ale nemáme již kapacitu v tom pokračovat (hlavně personálně)

- 1. adventní neděle – vernisáž Martina Peroutky

3. Plánované akce

- **Vánoční hra** – nácvik 16. 12. + premiéra 17. 12. v Divadle Mana – delegování úkolů a pod. jsme věnovali značnou část staršovstva
- 20. 12. se vydává polévka pro lidi v sociální nouzi – organizuje Martina Valášková
- výstava „Nadání je touha” – připravuje Rakouské kulturní forum společně s Židovským muzeem – o rakouské architektce – pracovala s dětmi v Terezíně – budeme si v příštím roce půjčovat k nám na 1-2 měsíce tak, aby se kryla s Nocí kostelů
- výstava o stáří – návrh; zatím jsme nenašli, kdo by se tomu věnoval
- **sborová dovolená:** s Lenkou Vokatou jsem hledali nový objekt; možnosti: Koniklec, Strmilov a nově Hojsova Stráž – chata Šumava (poslední možnost vypadá nejlíp – termín, místo, podmínky atd.); pošleme návrh účastníkům – Chata Šumava rezervována a 7.1.2018 se musí potvrdit; Koniklec do 21.12. Rezek je již pasé
- **VSS 2018** – termín záleží na účetní a na přípravě rozpočtu; předběžně 11. března

4. Pastorační pracovnice

- web průběžně, návštěvy, filmový klub (prosinec – Mediální realita, host: Josef Šlerka), Katakomy (prosinec + leden + podklady na další), příprava vánoční hry (komunikace s rodiči, cvičení hry, organizace); organizování polévky pro lidi v sociální nouzi, organizace vernisáže Martina Peroutky

- k 31.12. končí Martina Valášková, budeme hledat někoho jiného schopného - Kristina Camidge je možná adeptka; dá vědět v prosinci; do 5.1.2017 musíme dát vědět na personálním, jestli budeme chtít zachovat úvazek

5. Finanční zpráva 2017 k 30. 11. 2017

- **celkově** – náklady: 445.207,12 Kč; výnosy: 372.009,00 Kč; hospodářský zisk: -73.198,12 Kč (již jsou účetně započteny povinné odvody za personální fond a repartice)
- **sbor** – náklady: 424.842,12 Kč; výnosy: 339.964,13 Kč; hosp. zisk: -84.877,99 Kč; z toho sbírky: 56.615,-; dary členů sboru: 11.650,-; salár: 196.030,-; ostatní dary 39.300,-
- **byt** – náklady: 20.365,-; výnosy: 32.044,87 Kč; hosp. zisk: 11.679,87 Kč
- **na účtech** (k 14. 12. 2017): ČS 107 192,74 Kč a Era 80 482,52 Kč (běžný účet) a 247 850,80 Kč (spořicí); ze spořicího účtu odejde do 22. 12. 2017 80 000 Kč – splátka půjčky od JJ; z technických důvodů proběhne ve dvou splátkách (15. 12.: 50 000 Kč, 22. 12.: 30 000 Kč)
- zvyšují se náklady, je potřeba zvýšit salár

6. Technické věci

- oprava vodovodních kohoutků – hotovo
- reklamace koberců rozběhnuta – čeká se na technika – snad mezi svátky provedou opravu; zatím chtějí jen vyřezávat kusy a nahrazovat novými; návrh, aby opraváři podepsali prohlášení, že pokud jejich oprava nevydrží, udělají to vše celé znovu
- oprava SDK před Galeríí – musí se to ještě dodělat; dodělá Richard Šípek
- myčka od Z. Freitas – dodají, až se dohodne termín

Zapsal **Richard Šípek**, redakčně zkrátila a upravila **Martina Valášková** (úplný zápis je k nalezení v kanceláři faráře)

Pozvánky a zprávy ČCE

- **V sobotu 24. března 2018** proběhne v Husově domě (**Jungmannova 9, Praha 1**) setkání presbyterů a presbyterek **Co by měl vědet každý presbyter 2**. Debatovat přijdou Jakub Keller, Ivan Ryšavý, Daniel Heller, Eva Zadražilová. Přihlašuje se do 15. března 2018 na adrese <https://goo.gl/kDsbCp>, případné dotazy organizačního charakteru směřujte na Oddělení výchovy a vzdělávání ÚCK ČCE (vychova@e-cirkev.cz, tel.: 224 999 233)
- Jednou z pravidelných aktivit, která bude pokračovat i v roce 2018 jsou **Modlitby se zpěvy Taizé**. Konají se **každé první pondělí v měsíci od 19:30 u Martin ve zdi**. Tedy 2. 1. 2017; 6. 2.; 6. 3.; 3. 4.; 1. 5.; 5. 6.
- **Evangelická teologická fakulta** zve všechny zájemce na **Den otevřených dveří**, který se uskuteční **15. ledna 2018 od 14. do 18. hodiny** v budově fakulty (**Černá 9, Praha 1**). K dispozici budou informace o přijímacím řízení a studiu, budou představeny studijní obory: Evangelická teologie, Teologie – spiritualita – etika; Křesťanská krizová a pastorační práce – diakonika; Pastorační a sociální práce; Teologie křesťanských tradic. V rámci Dne otevřených dveří proběhne také komentovaná prohlídka knihovny a budovy školy a bude možné vést rozhovory jak s vyučujícími, tak studenty.
- Oddělení pro ekumenu a zahraniční vztahy zve laické pracovníky církví i teology k **Evropským biblickým dialogům**, které pořádá **Evangelická akademie v Berlíně**. Program seminářů je strukturován specificky podle věku účastníků či oboru jejich zaměření v církvi i mimo ni. V rámci seminářů se pracuje s biblickými texty a s různými aktuálními tématy, která mohou posilovat křes-

ťany ve víře a pomáhat jim v jejich službě v církvi. Přehled programů a cílových skupin, pro něž jsou určeny, naleznete na <https://www.eaberlin.de/seminars/?pn=0&plid=317016&bs=10#result>. Předpokladem účasti je schopnost komunikovat v němčině, na některých seminářích i v angličtině. **Ubytování, stravování, konferenční poplatky a v některých případech i cestovné hradí účastníkům z ČCE německá strana**. V případě zájmu se hlase na oddělení ÚCK pro ekumenu a zahraniční vztahy.

- **Od 22. do 26. ledna 2018 se v Praze koná farářský kurz**. Jeho tématem je „Jak se dělá sbor“. Řečníky budou teologové a psychologové, faráři a vysokoškolská pedagogové a pedagogky.
- Na přelomu listopadu a prosince se v Praze uskutečnila Konference ekumenických pracovníků a vedoucích církevních představitelů církví z regionu střední Evropy. Setkání, které organizuje bruselská Konference evropských církví (KEK) a Ekumenická rada církví v České republice (ERC), se zabývala otázkou, jaká je budoucnost Evropy a jak mohou církve přispět k budování hodnot. Mezi diskutovaná témata na konferenci patřila současná politická situace v Evropě a role Evropské unie v širším evropském kontextu, otázka ekonomické spravedlnosti a role církví v diskuzi etických problémů na společenské a politické úrovni, stejně jako praktické zkušenosti a výzvy, kterým církve ve střední Evropě v současnosti čelí.
- Letos si připomínáme 100. výročí vzniku Českobratrské církve evangelické. K prvnímu dni tohoto výročního času **začíná ČCE používat nové logo** Petra Kincla z kreativní agentury „Kreatura“. **MV**

Nový rok s Heideggerem

V prvních novoročních dnech dávají si mnozí z nás rozličná předsevzetí. Společně je jim to, že je miníme naprosto vážně, i když většinu z nich časem tiše „vypustíme zadními vrátky“. Když nad touto lidskou slabostí přemítám, vytanul mi na myslí Martin Heidegger. Ne, že bych mu skutečně do hloubky porozuměl, ale fascinuje mne jeho úžasná schopnost ukazovat, jak „bytí přebývá v jazyce“. Co by asi veliký myslitel podotkl k našemu slůvku „před-se-vzetí“?

Zdá se mi, že by jej toto slovo velice potěšilo, neboť jím lze pěkně uchopit klíčové filosofovo téma – téma vrženosti člověka do bytí, jež jej ustavuje tak, že člověk neustále musí odkrývat svět, aby mu porozuměl. Lidské bytí ve světě vyznačuje základní dimenze, kterou Heidegger označuje jako „starost“. Člověk nejen „je“, ale o své bytí se musí starat, neboť je zásadně nezajištěn; jeho existence je neustále vystavena něčemu neurčitému – čili sám sobě je dán jen jako možnost; neustále musí volit a přebírat za své volby i odpovědnost. Existenciální situovanost lidského pobytu je tedy bytostně rozporuplná: vždy je zakotven v daných předpokladech, ale svými volbami je zároveň překračuje.

Nezajištěnost lidského bytí tkví v prvé řadě ve faktu lidské konečnosti: jsme časové bytosti, které musejí nepřetržitě volit své možnosti a tím se vrhat vpřed vstříc své konečnosti. Člověk je jediná bytost, která má vědomý vztah ke smrti jako konečnému limitu svých možností; smrt jej vyzývá k sebeurčení, k zodpovědnému konceptu na základě vlastní vrženosti. Proto také zakouší často nejen strach, nýbrž i úzkost, tedy nejistotu ze samotného bytí...

Ale „čertovo kopýtko“ se skrývá právě v oné každodennosti: Heidegger právem

upozornil na nebezpečí odcizeného pobytu! Toto odcizení nastupuje tehdy, ztratíme-li schopnost zakoušet svoji časovost (i konečnost) – a to se stává právě v moderní civilizaci, v níž starost o naše bytí přebírají neosobní struktury moci, náš život je organizován ve vynucených rytmech, svět přestává být sítí tajuplných poukazů, ale stává se tržištěm, kde je vše uživatelné a nahraditelné (včetně nás samých). Ztrácíme-li však schopnost zakoušet svoji konečnost, propadáme prodlevě u toho, co je „teď a tady“ – a to znamená, že neumíme a ani nechceme nakládat se jsoucný jako s něčím, co je poukazem k něčemu dalšímu, ale jako s hotovými, zařaditelnými věcmi, které chceme vlastnit a které nám slouží jen z hlediska požadavků naší spotřeby. Pod tlakem technologií se tedy modernímu člověku zužuje horizont pobývání ve světě na konzum, orientuje se pouze na momentální logistiku svého přežívání a výsledkem je neschopnost nahlížet jsoucna v širších souvislostech.

Snad alespoň na začátku roku nechť proto znovu zazní heideggerovská výzva: je nejvyšší čas, aby si moderní člověk vskutku vážně „před sebe vzal“ otázku smysluplnosti svého pobývání na Zemi, s ostatním tvorstvem a před tváří Boží!

Petr Nesvadba

I tak šel čas v roce 2017...

Polovikendovka s dětmi a rodiči 22. dubna 2017 v Úštěku

Oslava 90. narozenin Emila Vebera

*Křest Dana, Magdalény a Denise
15. 10. 2017*

Nový web Vršovického sboru

Letní kino našeho filmového klubu na schodech spřáteleného rkc kostela sv. Václava.

Recept: Špenátová roláda

Co je ta krásně zelená věc na talíři? Vypadá zeleněji než jarní tráva... Že by špenát? Ale takhle hezký? Začátkem prosince se na vernisáži objevily malé kousky špenátové rolády, kterých chuť byla velkým zážitkem. Proto jsme se rozhodli podělit se o radost z dobrého jídla se všemi čtenáři a čtenářkami Katakomb. (red.)

1 špenát rozmrazit, slít vodu, přidat 2 lžíce hrubé mouky, 3 žloutky, 1 lžici másla – to vše smíchat a nakonec přidat ze 3 bílků sníh. Směs rozetřít na pečící papír a upéct (cca 12-15 minut při teplotě 190 °C). Vychladlou placku potřít náplní: ½ kostky tvarohu, ¾ kelímku zakysané smetany, 15 dkg strouhané nivy, 2 utřené stroužky česneku, sůl. Zarolovat a nechat ztuhnout v lednici.

Aglaja Peroutková

Podpořte s námi lidi, kteří chtějí prohloubit své znalosti češtiny. Lekce češtiny stojí 50 Kč za hodinu, a to pro mnohé zájemce nebývá vždy finančně únosné, zvláště tehdy, kdy chodí více členů rodiny a několikrát týdně.

Všichni víme, jak je český jazyk obtížný.

Naučit se jej dobře a správně používat je náročné i pro rodilé Čechy. Základním předpokladem a největší překážkou úspěšné integrace cizinců, kteří v České republice žijí a pracují, je právě čeština. Její dobré zvládnutí jim otevírá nové pracovní a životní možnosti a umožní naplno se zapojit – pracovat, studovat, žít. Pomozme našim novým sousedům naučit se česky, abychom se všichni mohli cítit jako doma.

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangnet.cz>; <http://www.facebook.com/cce.vrsovice>
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: T. Vokatý; Korektury: T. Hrubý, Jan Snopek; Odpovědná redaktorka: M. Valášková;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

Program na leden 2018

7.1.2018	9.30	bohoslužby s dětmi Místo pro všechny Mk 14, 22-25	Matěj Opočenský
8. 1. - 15. 1. 2018 dovolená Matěje Opočenského - pravidelný sborový program odpadá			
14.1.2018	9.30	bohoslužby	Petr Pokorný
16.1.2018	16.00	setkání konfirmandů	
16.1.2018	20.00	setkání třicátníků "Vy jste pokáleli naši pověst u faraóna" Ex 5. a 6. kap.	u Bartošků, Čajkovského 8
18.1.2018	14.00	setkání seniorů	
18.1.2018	20.00	schůze staršovstva	
21.1.2018	9.30	bohoslužby s VP Hospodin Bůh zavolał na člověka: "Kde jsi?" Gn 3,9 Zvu vás k přemýšlení nad prvními otázkami, které pokládá Hospodin v knize Genesis člověku. „Kde jsi?“ „Kdo ti pověděl, že jsi nahý?“	Matěj Opočenský
22. - 26. 1. 2018 Farářský kurz - pravidelný sborový program odpadá			
28.1.2018	9.30	bohoslužby Hospodin řekl Kainovi: "Kde je tvůj bratr Ábel?" Gn 4,9 Kain dostává podobnou otázku jako Adam s Evou. Jak on naložil se svou svou budou ve světě po ráji? Jak nakonec odpoví Bůh na Kainův hřích?	Matěj Opočenský
30.1.2018	10.00	setkání nejmenší dětí	
30.1.2018	16.00	setkání konfirmandů	
4.2.2018	9.30	bohoslužby s dětmi	Matěj Opočenský
15.2.2018	19.00	ekumenické bohoslužby Ekumenické setkání na začátku postní doby, káže Matěj Opočenský	V ŘKC v kostele Sv. Václava
25.2.2018	9.30	bohoslužby se křtem Víta Opočenského	Zdeněk Bárta
11.3.2018	9.30 a 10.30	bohoslužby s výročním sborovým shromážděním Tuto neděli s největší pravděpodobností proběhne sborové výroční shromáždění. Budeme se tedy bavit o proběhlém roce a roce 2018.	

Pravidelná setkání v týdnu

hledáme den		biblická hodina pro děti, konfirmandy mládež
3. úterý v měsíci	20.00	biblická hodina pro střední generaci – po rodinách
středa	15.30	biblická hodina
2. čtvrtek v měsíci	10.00	maminky s dětmi
posl. čtvrtek v měsíci	14.00	schůzka seniorů
posl. čtvrtek v měsíci	20.00	pravidelná schůze staršovstva
pátek před bohosl. s dětmi	16:00	setkání dětí různého věku